

54ste Bijbelstudieweekend door Br. Joh. Braaksma

ONDERWERP: HET KONINKRIJK GODS.

DEEL 1.

INLEIDING.

Mattheus 6 vers 33 en Handelingen 1 vers 1 - 3.

Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden.

Mijn eerste boek heb ik gemaakt, Theofilus, over al wat Jezus begonnen is te doen en te leren, tot de dag dat Hij werd opgenomen, nadat hij aan de apostelen, die Hij had uitgekozen, door de Heilige Geest zijn bevelen had gegeven; aan wie Hij zich ook na zijn lijden met vele kentekenen levend heeft vertoond, veertig dagen lang hun verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betreft.

Het onderwerp voor dit weekend is "Het Koninkrijk Gods", en profetisch gezien is het na de Schriften ook de juiste tijd om hierover te spreken. De Here Jezus heeft dit ook gedaan, want wij lezen in Handelingen 1, dat Hij na Zijn lijden met vele kentekenen Zich levend aan de apostelen vertoond heeft, veertig dagen lang en tot hen sprak over alles, wat het Koninkrijk Gods betreft. Jezus sprak dus veertig dagen lang tussen Zijn opstanding en hemelvaart over het Koninkrijk Gods en hieruit zien wij, dat dit een zeer belangrijk onderwerp is, want daar gaat tenslotte alles om. Het uiteindelijke doel van God, zoals wij dit in de Schriften opgetekend vinden, is, dat God alles in allen zal wezen, of anders gezegd, dat Hij over alles de heerschappij zal hebben, in deze betekenis, dat alles Hem zal dienen in wonderbare liefdedienst, waaruit onder andere dit Koninkrijk bestaat. Dat dit een zeer belangrijk onderwerp ook voor ons is, heeft Jezus wel duidelijk gezegd in Mattheus 6 vers 33. In dit gedeelte spreekt de Heer over het zo dikwijls bezorgd zijn van de mensen over allerlei dingen en omstandigheden. Hij zegt dan, dat wij niet bezorgd moeten zijn en noemt de zulke zelfs kleingelovigen. In vers 32 zegt Hij: "Want naar al deze dingen gaat het zoeken der heidenen uit. Want uw hemelse Vader weet, dat gij dit alles behoeft. Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn Gerechtigheid". Maar de Heer zegt, dat wij dit eerst moeten zoeken en als wij dit Koninkrijk en zijn gerechtigheid, waaruit dit Koninkrijk ook bestaat, gaan zoeken, dan kan het niet anders of wij krijgen de Christus geopenbaard. Want het centrum van het Koninkrijk, waarop heel dat Koninkrijk is gefundeerd, is de grote Koning, die God gezalfd heeft, Jezus Christus. In wien alleen het waarachtige leven Gods is. Daarom staat er ook: "Zoek eerst zijn Koninkrijk en zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden". Een andere vertaling zegt: "dat dit ons toegeworpen zal worden". Wat is dit dan een belangrijk onderwerp! als wij dit Koninkrijk zoeken en die gerechtigheid, die Christus Zelf is, dan zal Hij alles in ons zijn, alles in allen, opdat straks, als alle heerschappij en machten onttroond zullen zijn, Hij het Koninkrijk aan de Vader zal overdragen, opdat God alles in allen zal zijn. Nu is het de uitdrukkelijk wil Gods, dat Jezus Christus alles in allen zal zijn, te beginnen bij de gemeente, de Nieuw-Testamentische gelovige, die, door Gods genade als eersten geopenbaard gekregen hebben de onuitsprekelijke gave Gods, Jezus Christus, in wien alle schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn en in wien alle volheid van God lichamenlijk woont. Als wij deze allergrootste schat des hemels, die God ons gegeven heeft, zoeken, kan het niet anders of alle andere dingen zullen ons toegeworpen worden. Dan zullen wij hetzelfde ervaren, als iemand, die nog

op twee gedachten hinkte en een droom kreeg van de Heer. In die droom stond hij voor een prachtig paleis met een mooie grote tuin, een lushof. Hij dacht: wie zou daar wel wonen in dat schitterende paleis? Terwijl hij stond te kijken, ging de voordeur open en werd hij gewenkt binnen te komen en ging er naar toe. Hij klom de trappen op en de dienaar zeide hem, dat hij het gehele paleis van binnen bekijken mocht en de mooiste kamer voor zichzelf mocht kiezen. De dienaar zeide hem echter om niet eerder te kiezen, voordat hij alle kamer gezien had. Hij ging de eerste zaal binnen en daar was het zo mooi, dat hij dacht: waarvoor zou ik nog verder gaan, want iets mooiers kan er niet zijn! Het was er prachtig, met aan alle kanten uitzicht op de lushof met de springfontein. Maar hij herinnerde zich, dat hij geen keuze mocht doen, voordat hij alle kamers gezien had en daarom ging hij verder naar de volgende kamer, die wel mooi was maar minder mooi dan de eerste. Zo ging hij naar de derde en volgende kamers en steeds werd het minder, en hij dacht, dat het toch niet moeilijk was om een keuze te maken. Toch wandelde hij het hele paleis door en kwam tenslotte in een klein bovenkamertje terecht. Het was een heel klein kamertje en er stond niets anders in dan een wieg. Hij ging er naar toe en daarin zag hij een klein jongentje liggen. Ineens verstond hij het en wist, wat hij kiezen moest. Hij nam het kleine bovenkamertje, waar het kindje in lag, want het was de erfgenaam en hij dacht: als ik de erfgenaam heb, heb ik alles. Zo is het ook, want wie Christus heeft, heeft alles en wie Christus niet heeft, heeft niets. Wie de Zoon heeft, heeft het leven en wie de Zoon niet heeft, heeft rijkdommen. Daarom is Hij die onuitsprekelijke gave, waarvan Paulus moet schrijven: "Dank God voor Zijn onuitsprekelijke gave". Het is alles in Christus. Daarom zijn er heerlijke dingen over dit Koninkrijk Gods te vertellen. Toen ik de Heer vroeg wat het onderwerp voor dit weekend moest zijn, gaf de Heer mijn Zijn Woord in het hart om over het Koninkrijk Gods te spreken. Direct heb ik de convocaties klaargemaakt en ben biddend aan de voeten van de Heer gaan zitten, om mij voor dit onderwerp te laten leiden en voor te bereiden; maar dit onderwerp is zo geweldig veel omvattend en heeft zo geweldig veel stof om te behandelen, dat het eigenlijk veel beter zou zijn voor een opbouwweek. Al deze rijkdommen kunnen wij nooit in een weekend behandelen. Nu wil ik hierop wijzen, dat wij in Handelingen 1 vers 3 vermeld vinden, dat de Here Jezus de laatste veertig dagen, dat Hij nog met zijn apostelen kon spreken, benut heeft om hen te leren al wat het Koninkrijk Gods betreft, omdat dit het allerbelangrijkste onderwerp was. Als wij de evangeliën nagaan, valt het ons op, dat de Here Jezus voor Zijn kruislijden weinig over het Koninkrijk Gods gesproken heeft, terwijl het toch zo geweldig belangrijk is. Hoe komt dat? Het komt eenvoudig hierdoor, dat wij dit Koninkrijk Gods niet kunnen zien, zoals de Here Jezus Zelf ons leert in Johannes 3 vers 2 en 3: "Jezus antwoordde en zeide tot hem (Nicodemus): Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien". Als men dat Koninkrijk Gods niet kan zien, doordat men nog niet wederom geboren is, waarom zal men er dan over spreken? De Here kon hier eenvoudig niet over spreken, want zij zouden het niet begrepen en slechts misverstaan hebben, omdat de natuurlijke mens de dingen des Geestes niet verstaan kan. Het is hem dan een dwaasheid. Zijn apostelen waren wel gelovigen, maar omdat God de wedergeboorte bewerkt heeft door de opstanding van Jezus uit de doden, waren zij toen nog niet wedergeboren. In het vernederende lichaam, dat Jezus aannam uit de maagdelijke moederschoot van Maria, waar God Hem een lichaam bereidde door de Heilige Geest, daarin bewerkte God de dood van een zondaar, de oude mens. Jezus Christus als de eeuwige zoon van God, nam de menselijke staat aan, om zich zo een te maken met het gevallen mensengeslacht, waartoe wij allen van nature behoren. God bewerkte eerst, dat die oude mens gekruisigd zou worden en onder het oordeel van God zou sterven. Jezus ging voor ons in het oordeel en werd aan het vloekhout van Golgotha voor ons een vloek, want Gods toorngericht kwam daar over hem in onze plaats. Zo bewerkte God onze dood in het vernederde lichaam van Jezus, door de zondaar mee te doen kruisigen, mee te doen sterven en in het graf te brengen. Toen kwam met grote kracht Gods eeuwige Geest in het graf, om het gedode, vernederde lichaam van Jezus op te wekken en levend te maken tot de Nieuwe Mens, geboren uit God, geboren uit de Geest van God. Zoals wij als zondaren met Hem medegekruisigd, gestorven en begraven zijn geworden, zo zijn wij ook in Hem als de nieuwe mens opgewekt en levend gemaakt in zijn opstandingslichaam door Gods Geest. Zo heeft

God ons wedergeboren doen worden tot een levende hoop en zijn wij, die het Christus leven aangenomen hebben, waardig Zijn eigendom te zijn, mits wij ons ook werkelijk aan Hem hebben uitgeleverd. Dan is Hij onze Heer en Verlosser, onze Goddelijke Meester, die de heerschappij moet hebben over heel ons hart en leven, over onze geest, ziel en lichaam. Wij moeten elke dag weer Hem vragen op de troon van ons hart te zitten en de heerschappij over elk terrein van ons leven te nemen. Zo heeft God het mogelijk gemaakt, dat wij opnieuw geboren zouden worden in het lichaam van Zijn zoon. De apostelen en ook de Oudtestamentische gelovige waren wel geroepen voor de opstanding, maar ware als het ware in de voorgeboorte. Abraham heeft zijn dag gezien, staat er geschreven. Abraham was dus nog altijd in de voorgeboorte; maar toen de Here Jezus opstond, werd Abraham ook geboren. Het klinkt wonderlijk, maar toch is het zo, want toen kwam hij als het ware uit de baarmoeder. Hij was reeds geborgen "door het geloof. Petrus had, even als de andere apostelen, Jezus al beleden, dat Hij de Zoon van de levende God was. Dat vinden wij in Mattheus 16 vers 15 en 16: Als Jezus vraagt: "Wie zegt gij, dat ik ben"? Dan antwoord Petrus voor al de apostelen en de Zoon van den Levenden God zegt: "Gij zijt de Christus, Jezus zegt dan: "Vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, die in de hemelen is". Dit heeft Petrus slechts kunnen zeggen, doordat de Heilige Geest op hem kwam. Maar even later moest Jezus (die tot hen gesproken had over het vele lijden, dat Hij zou moeten ondergaan), diezelfde Petrus Hem ging bestraffen door te zeggen in vers 22b: u dat zal u geenszins overkomen". uit deze woorden bleek, dat de Geest Gods nog niet blijvend in hen woonde, want dat kon ook niet, daar zij nog in de voorgeboorte waren en dus nog niet wedergeboren, daar Jezus nog niet was opgestaan tussen de doden uit door de Geest van God. Dit wonder had nog niet plaats gevonden en daarom kon Jezus tot hen nog niet spreken over de geheimenissen van het Koninkrijk Gods. Zolang zij niet werkelijk wederom geboren waren, konden zij het niet zien, en was het voor hen nog verborgen; maar toen Jezus opgestaan was uit de doden en in hun midden verscheen, ontvingen zij opstandingsgeloof. En daar gaat het om, dat wij opstandingsgeloof ontvangen en dat het aan ons hart geopenbaard wordt, dat Jezus leeft en dat Hij voor ons leeft. God heeft Hem voor mij opgewekt, die ook voor mij gekruisigd is, zodat ik met Hem gestorven ben aan mijn oude zondaarsstaat, opdat ik met Hem opgewekt, zou leven in een nieuwe staat, de staat des Heilige Geestes, waarin Jezus werd opgewekt door Gods Geest. Als wij deze innerlijke visie ontvangen hebben, dan hebben wij opstandingsgeloof, want de Here Jezus leeft. Halleluja! Hij leeft voor mij en nu leef ik voor Hem. Toen de apostelen en discipelen hoorden, dat Jezus opgewekt was, konden zij het haast niet geloven. Maar toen Jezus Zichzelf aan hen openbaarde, kregen zij geloof in Zijn opstanding, en verstonden zij, dat deze door de kracht van Gods Geest geschied moest zijn. Zo kwamen zij tot wedergeboorte door Diezelfde Geest en kon Jezus veertig dagen lang met hen spreken over dat Koninkrijk Gods, want nu konden zij het pas zien en verstaan. Daarom is het nodig, dat wij eerst opstandingsgeloof krijgen in ons hart, dat alleen de wedergeboorte kan bewerken. Dit wil God ons schenken door de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus, die voor ons gekruisigd is, maar ook voor ons is opgewekt. Hij is gekruisigd voor onze zonden en opgewekt tot onze rechtvaardiging. Prijst zijn Naam. Als ook wij de heerlijkheid van Gods Koninkrijk gaan zien, geeft ons dat grote vreugde. Zo was het ook met de drie apostelen, Petrus, Johannes en Jacobus, toen Jezus hen mede nam op de berg der verheerlijking, waar hij hen iets van de heerlijkheid van het Koninkrijk openbaarde. Zij zagen het wel, maar met hun verstandelijke, natuurlijk ogen en daarom begrepen zij er nog niets van. Daarom zeiden zij: "Heer, laat ons hier drie tenten maken" (Lucas 9 vers 33). Zij konden niet begrijpen, maar zij bewaarden dit in hun hart en na de opstanding van de Here Jezus, toen zij opstandingsleven gingen ontvangen, werd het voor hen een heerlijkheid. Zo zien wij, dat Petrus een goede navolger van de Heer is geworden, want toen hij wist, dat hij spoedig zijn aardse tent zo afleggen, nam hij nog de pen op om te schrijven over het Koninkrijk Gods, zoals de Here Jezus het in die veertig dagen ook deed. Hij zegt dan, dat zij geen kunstig verdichte fabelen gevolgd zijn, maar dat zij Zijn heerlijkheid hebben aanschouwd, de kracht en de komst van de Here Jezus. Hij schrijft dit, opdat wij telkens er aan herinnerd worden. Ziet u, hoe belangrijk deze zaak is? Er wordt vandaag een

armzalig evangelie verkondigd, waarvan het centrale punt is, dat een zondaar behouden is en eeuwig leven kan ontvangen, en vaak weet men nog niet eens, hoe men door wedergeboorte tot dit werkelijke leven moet komen. Het is er God niet alleen om te doen, dat wij behouden zullen worden, want dan denken wij wel heel armzalig van God en zijn wij nog geen echte wedergeborenen, waardoor wij onszelf nog steeds egoïstisch in het middelpunt stellen onder de leus: als wij maar behouden worden. Gelukkig is Gods plan heel anders, want het gaat om Zijn eeuwig Koninkrijk, opdat de hele schepping tot heerlijkheid komt, daar de hele schepping in het schepsel zucht en wacht op de openbaring van de Zonen Gods. Aan deze schepping en dit schepsel moet verkondigd worden, wie God is en daarvoor worden wij nu als gemeente ook geroepen en behouden om nu reeds een koninklijk priesterschap te zijn. Dit priesterschap zal de grote daden verkondigen van Hem, die ons geroepen heeft uit de duisternis en overgezet heeft in Zijn wonderbaar Koninkrijk. Dat is geen heersen om ons te laten bedienen, maar heersen om de schepping en allen te dienen, opdat allen geopenbaard krijgen, wie God en wie Christus is en wat zijn heerlijkheid is. Daartoe zijn wij geroepen. Het gaat om Zijn eeuwig Koninkrijk. Zo leerde Jezus zijn discipelen bidden : "Onze Vader, die in de hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd" Uw Koninkrijk komen, Uw wil geschiede". Opdat God alles in allen gaat worden, "gelijk in de hemelen alzo ook op deze aarde", dan komen wij pas aan de beurt met: "Geef ons heden ons dagelijks brood", en dat is heel wat meer dan alleen dan alleen het gewone brood, waarmee de mens toch nog sterft, de vergankelijke spijs van het tijdelijke; maar het gaat om het waarachtige levensbrood, dat uit de hemel gekomen is, waardoor wij eeuwig leven hebben. Dit brood alleen kan ons hongerig hart verzadigen, het is Jezus Christus, die het leven Gods is. Jezus Zelf zegt: "Zoek eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid en alle andere dingen zullen u toegeworpen worden", ook ons dagelijks brood en alles, wat wij verder nodig hebben. Laten wij goed begrijpen, dat wij Hem toebehoren, die ons kocht met Zijn dierbaar bloed. Laten wij ons hart, onze innerlijke mens, openen voor Hem, voor Zijn Geest en Woord, maar ook openstellen voor elkaar en voor de nood, waarvoor God ons nog gebruiken wil. Laten wij zo afgestemd zijn op onze Heer en Meester, en in Diens gezindheid op elkaar acht hebben en tot hulp en steun zijn, zodat de wereld zegt: "ziet, hoe lief zij elkander hebben". Dit is de gemeenschap der heiligen, die onder ons moet groeien als de vrucht van de Heilige Geest.

=====

De uitwendige vorm en grootte van HET KONINKRIJK GODS

(Lezen Psalm 97 vers 1 - 6 en Psalm 103 vers 19 - 22)

Als eerste onderwerp over het Koninkrijk Gods is het nodig iets te zien van de uitwendige vorm en grootte daarvan. Het belangrijkste is natuurlijk het innerlijke wezen van het Koninkrijk, maar het is goed om met de uitwendige vorm te beginnen, opdat wij enigszins een voorstelling daarvan krijgen, zoals God het ons in zijn Woord openbaart. wij kunnen dit doen aan de hand van de gestencilde schets. De omvang van Gods Koninkrijk bestaat uit heel Zijn schepping, d.w.z. de hemelen en aarde. Op deze symbolische schets vinden wij onderaan de aarde, waarop het kruis geplant is. Hierbij staan twee teksten: Handelingen 7 vers 49 en Mattheus 5 vers 34 en 35. Deze laatste tekst zegt: "Maar Ik zeg u in het geheel niet te zweren; bij den hemel niet, omdat hij de troon van God is; bij de aarde niet, omdat zij de voetbank Zijner voeten is". De aarde is dus de voetbank Zijner voeten en daarom staat de aarde helemaal beneden getekend, als symbolische plaats. Het Koninkrijk Gods omvat dus de hemelen en de aarde, want er staat in de schrift vermeld, dat er drie hemelen zijn. Sommigen hebben wel eens gehoord van zeven hemelen, maar dat vinden wij niet in de schrift. De eerste hemel vinden wij in Genesis 1: vers 6 - 8. "En God Zeide: Daar zij een uitspannel in het midden der wateren, en dit maakt een scheiding tussen wateren en wateren. En God maakte het uitspannel en Hij scheidde de wateren die onder het uitspannel

waren, van de wateren die boven het uitspannel waren; en het was alzo. En God noemde het uitspannel hemel". De eerste hemel is dus allereerst de atmosfeer, die om onze aarde is, waarin zich de waterwolken bevinden, die gescheiden zijn van de wateren, die beneden op de aarde zijn, zeeën, meren en rivieren. Nu is het in de schrift niet helemaal duidelijk, of God bij deze eerste hemel ook nog ons zonnestelsel rekent. Dit zou mogelijk zijn, maar wij vinden er geen duidelijke aanduiding voor. De aarde draait om de zon en behoort tot het zonnestelsel, waartoe ook de maan behoort, die als trouwe wachter om de aarde draait. Er zijn nog verschillende planeten, die tot dit zonnestelsel behoren. Het is mogelijk, dat dit geheel eerste hemel genoemd wordt, maar op zichzelf is dit niet zo erg belangrijk; de eeuwigheid zal ons dat wel leren. Daarnaast weten wij, hoe in het geweldige universum of heelal miljarden zonnen en zonnestelsels zijn, die weer behoren tot zeer veel melkwegstelsels, ontdekt zijn. Dit universum strekt zich naar alle kanten uit en wordt de tweede hemel genoemd. Dit vinden wij niet woordelijk zo vermeld, maar het wordt ons duidelijk, daar de schrift wel zegt, dat in de hoogste hemel, die ver boven het universum zich uitstrekt en voor ons onzichtbaar is, God Zijn troon heeft, de derde hemel. Deze derde hemel vinden wij vermeld in 2 Corinthe 12: vers 2. Waar wij lezen, hoe Paulus daarin opgetrokken is geworden. Hij weet niet, of het in het lichaam was, of buiten het lichaam, het kan ook in het lichaam geweest zijn, want dat is voor God niet onmogelijk. Ook Elia immers werd zo in de derde hemel opgenomen, waar hij nu nog is, terwijl ook Henoch lichamelijk ten hemel gevaren is, even als de Here Jezus Zelf, Die daar zit in de hoogste hemel. Zo is Paulus opgetrokken geworden in de derde hemel en daar heeft hij dingen gezien, die het geen mens geoorloofd is om uit te spreken. Hij is daar geweest in het paradijs, want dat ligt in de derde hemel Geïnspireerd door de Heilige Geest noemt Paulus dit duidelijk de derde hemel. Zo blijft er dus niet anders over, dan dat het universum de tweede hemel is en de aarde zich in de eerste hemel bevindt. Voordat wij nu deze hemelen gaan behandelen, beginnen wij nu bij de troon, waar het centrum van het Koninkrijk Gods is. Het is de troon, die de apostel Johannes mocht aanschouwen, toen hij ter wille van het Woord van God en van het getuigenis van Jezus, gevangen zat op het eiland Patmos in de Middellandse zee. Johannes kwam daar in geestvervoering, en zag eerst de verheerlijkte Jezus. zoals wij het beschreven vinden in Openbaringen 1. Daarna in Openbaringen 4: vers 1 - 3. Zien wij, hoe hij opgetrokken en gezet wordt in de derde hemel, waar hij die troon ziet. Wij lezen daar: "Na deze dingen zag ik (Johannes) en zie, er was een deur geopend in den hemel. En de eerste stem, die ik gehoord had, alsof een bazuin met mij sprak, zeide: Klim hierheen op en Ik zal u tonen; wat na deze geschieden moet. Terstond kwam ik in vervoering des Geestes en zie, er stond een troon in den hemel en iemand was op dien troon gezeten. En die er op gezeten was, was van aanzien een diamant en sardius gelijk". Johannes werd door den Heilige Geest in de4 hemel geplaatst en ziet daar een troon, die het centrum is, waar de Almachtige God troont, de eeuwige Schepper, die hij niet kan beschrijven. Dat kan ook niet, want Hij is niet te beschrijven, daar Hij een ontoegankelijk licht bewoont. Daarom wordt als symbool genomen de diamant en de sardius. Dit komt weer overeen met andere plaatsen in de schrift. De diamant is een hel fonkelende edelsteen, die witblauw glanst en ondoorzichtig is. De tweede steen is de sardius, die donkerrode karbonkel, waarvan een ander schriftwoord zegt, dat hij een verterend vuur is. Op de troon zit de Allerhoogste en Hij wordt beschreven als de Vader der lichten, zoals het in Jacobus 1 vers 17 staat. wat is dat prachtig voor ons uitgedrukt; De Vader der lichten en toch bewoont God een ontoegankelijk licht. Dit kunnen wij met ons verstand niet vatten en Johannes kan Hem ook niet beschrijven. Maar "Vader" is iemand, die het Leven geeft; Hij is dus de levensgever van alle lichten. Nu onderscheiden wij twee soorten licht in Zijn eeuwig Koninkrijk. Allereerst het Goddelijke licht Zelf, dat uit de Vader is. dit is het licht des Geestes, het licht, dat alle leven verwekt en geeft. Johannes zegt in het eerste hoofdstuk van zijn evangelie: "In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen". Onze levensgeest is als het ware een adem uit God, maar het is licht van een hogere orde dan het natuurlijke licht. Waarachtig Goddelijk licht is leven. De dierenwereld, plantenwereld, en ook wij mensen op deze aarde, kunnen alleen natuurlijk leven hebben bij het licht van de zon, want als de zon hier niet meer zou schijnen, zou alles direct sterven. Dit is het natuurlijke licht, maar onze geest leeft alleen uit het licht van God.

Het hoogste licht van de Vader der lichten is het levenslicht, dat van Hem uitgegaan is, waardoor alle schepselen geestelijk leven hebben, zowel in de hemelen als op de aarde. Het is een levensadem, als het ware, een lichtstraal van God. Dan is er een licht van een lagere orde, dat ook uit God voortgekomen is en door dat licht is alle materie ontstaan. Alle stof is in werkelijkheid geconcentreerd licht, maar van een lagere orde. De moderne wetenschap is hier ook reeds achter gekomen. Iedere materie straalt weer licht uit en is niet anders dan een vorm van geconcentreerd licht. Alles wat bestaat aan leven, maar ook aan materie in alle zonnestelsels met hun zonnen, manen en planeten, het is allemaal licht uit de Vader der lichten, voortgebracht door Zijn eeuwige kracht. Nu willen wij eerst de plaats van de troon zien, want dit wordt nauwkeurig in de schrift genoemd. In de teksten Handelingen 7 vers 49 en Mattheus 5 vers 34 en 35 hebben wij al gezien, dat de hemel Zijn troon is en de aarde Zijn voetbank Zijner voeten. Hier zien wij dus de plaats van de troon in ruimere zin. In Efeze 4 vers 10 lezen wij: Hij (de Here Jezus), die nedergedaald is (naar de aarde en zelfs naar het dodenrijk), Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen. Hij is dus opgevaren, niet alleen door ons uitspansel, maar ook door het hele universum en door de derde hemel heengegaan, "ver boven alle hemelen".

Deze troon is dus het hoogste punt. In Hebr. 7 vers 26 vinden wij: "Immers, zulk een hogepriester hadden wij ook nodig, heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven", want Jezus zit immers in de troon aan de rechterhand van God. Deze troon rust op een berg, de berg Gods of de berg Sion. Deze moeten wij niet verwarren met de aardse berg Sion, want dit aardse is een afbeelding van het hemelse. Er is een aards Jeruzalem en een hemels Jeruzalem. Het aardse Jeruzalem is bij het aardse Sion, maar het hemels Jeruzalem ligt tegen de hemelse berg Sion opgebouwd. Dit vinden we in Jesaja 14 vers 13, waar wij de val van lucifer vinden:

"En gij (de satan) overlegde nog wel: ik zal ten hemel opstijgen boven de sterren Gods mijn troon oprichten en zetelen op de berg der samenkomst ver in het noorden". Het is de berg der samenkomst ver in het noorden. Dit vinden wij ook in Psalm 48 vers 2 en 3: "Groot is de Here en hoog te loven in de stad van onze God Zijn heilige berg. Schoon door Zijn verhevenheid, een vreugde voor de ganse aarde is de berg Sion, ver in het noorden, de stad van de grote Koning. Deze berg ligt dus in het verste van het noorden en het is merkwaardig, hoe de moderne wetenschap van de aarde uit langzaam tot deze ontdekking gaat komen, al verstaan zij het niet. De astronomen beschikken heden over enorme hulpmiddelen in geweldige radioteleskopen en zeer gevoelige fotografisch materiaal. En overal waar zij hun kijkers naar toe richten in het universum, zien zij altijd steeds weer nieuwe melkwegstelsels, spiraalnevells, bestaande uit miljarden zonnen. Men ontdekt zelfs dingen, waarvan men helemaal niet weet wat het is. Overal ziet men lichtende wolken, dikwijls op miljarden lichtjaren afstand. Maar er is een plaats in het noorden, waar men niet doorheen kan kijken. Deze plaats is voor hen duisternis. De geleerden vermoeden, dat hier geweldige wolken van oermaterie zijn, waaruit alles ontstaan is, en dit is voor hen een gordijn, waar zij niet doorheen kunnen zien. Dit is de wetenschappelijke verklaring, maar als zij nu de Bijbel maar geloofden, zouden zij weten, wat het wel is. want Gods Woord zegt, dat Zijn berg in het uiterste verre noorden ligt en dat God een ontoegankelijk licht bewoont. Het is wel licht, maar voor ons schepselen met onze natuurlijke vermogens niet te doordringen. Wij lezen allereerst in 1 Timotheus 6 vers 15 en 16: "Jezus Christus, welke te zijner tijd de zalige en enige Heerser zal doen aanschouwen, de Koning der koningen en de Here der heren, die alleen onsterfelijkheid heeft en een ontoegankelijk licht bewoont, dien geen der mensen gezien heeft of zien kan. Hem zij eer en eeuwige kracht. Jezus Christus zal Zijn gemeente te Zijner tijd aan Zijn Vader tonen, want Hij alleen kan dat doen en dan zullen wij de Vader zien. Ook de radioteleskopen kunnen niet door dat licht heen dringen, want het is een ontoegankelijk licht voor de sterfelijken. Zelfs de heilige cherubim en serafim, die voor de troon verschijnen, bedekken hun vleugelen hun aangezichten en buigen zich, want God is een verterend vuur, zoals wij lezen in Hebreeën 12 ver 29. Het ontoegankelijke licht is voor ons duisternis en dit lijkt een geweldige tegenstrijdigheid, maar dat is niet zo. Wij lezen dat in Psalm 18 vers 10 tot en met 13: "Hij neigde den hemel en daalde neder, donkerheid was onder Zijn voeten, Hij reed op een cherub en vloog en zweefde op de vleugels van de wind.

Hij stelde het duister tot Zijn omhulsel, tot Zijn beschutting rondom Zich; duistere wateren, wolkengevaarten". Wat merkwaardig en dit heeft de wetenschap al ontdekt. Zij zeggen, dat er geweldige wolken van de oermaterie zijn en daar omhult God Zich in. Gods Woord is waar. De geleerden hebben die wolken gezien, maar zij weten niet wat er in de schrift staat. Zij zijn wel tot de ontdekking gekomen, dat al deze geweldige zonnestelsels ontstaan zijn uit waterstofgas en dat is de oermaterie en het Woord van Gods zegt ons dit ook: "Hij stelde het duister tot Zijn omhulsel, tot Zijn beschutting rondom zich duistere wateren, wolkengevaarten". Dit is natuurlijk niet letterlijk water, maar oermaterie. Dit zegt ook Deut 4. vers 11 en 12: "En gij naderde en stond onderaan de berg, terwijl de berg laaide van vuur tot in het hart des hemelse duisternis, wolken en donkerheid. Toen sprak de Here tot u uit het midden van het vuur; een geluid van woorden hoorde gij, maar een gestalte nam gij niet waar, er was alleen een stem". God is een vuur en dat laaide tot in het hart des hemels, en toch waren het wolken en donkerheid, waarin God zich omhult. En in Deut 5: vers 22: "Deze woorden heeft de Here tot de gehele gemeente gesproken op de berg, uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid, met luider stem, en Hij voegde daaraan niets toe; Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf mij die". Hier zien wij weer, dat het uit het midden van het vuur, de wolk en de donkerheid was. Daarom staat er ook geschreven in 1 Koningen 8; vers 12: Dat Hij in donkerheid wil wonen. Dit zegt ook Exodus 20 vers 21: Wij zien daar dus de troon met het onbeschrijfelijke licht en gaan nu kijken, wie bij deze troon verkeren. In Openbaringen 8 vers 2: Lezen wij van de zeven troonengelen, ook wel aartsengelen genoemd, waarvan Michaël de voornaamste vorst is en waartoe ook Gabriël behoort. In onze Bijbel vinden wij alleen deze twee namen genoemd, maar in de apocriefen staan ze alle zeven bij name vermeld. Daarnaast vinden wij vier levende wezens, die Openbaringen 4 vers 6 tot 8 ons noemt en die als het ware de dragers of beter gezegd, de handhavers van Gods troon zijn. In onze vertaling staat, dat het vier dieren zijn, maar er is hier geen spraken van dieren, maar van levende wezens. Het eerste wezen was gelijk een leeuw, het tweede als een rund, het derde had een gelaat als van een mens en het vierde was een vliegende arend gelijk. Dit is diepe symboliek. Deze vier handhavers van het Goddelijk recht, die tevens de dragers zijn van Gods troon en ook de vertegenwoordigers van heel de schepping, zijn de serafim, zoals Jesaja die beschrijft in hoofdstuk 6 vers 1 tot 3: Waar hij deze levende troonwagen van God aanschouwt: "Ik zag de Here zitten op een hoge en verheven troon en Zijn zomen vulde de tempel. Serafs stonden boven Hem; ieder had zes vleugels; met twee bedekte hij zijn aangezicht, met twee bedekte hij zijn voeten en met twee vloog hij. En de een riep de andere toe: Heilig, heilig, heilig is de Here der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol". Serafim is het meervoud van het Hebreeuwse woord "seraf", dat een afleiding is van het woord "saraf" en dit betekent "branden". De serafs fungeren als het laaiende en verterende vuur van God, om alles, wat onrein zou zijn voor Gods aangezicht te louteren, reinigen en heiligen. Deze serafs roepen dus voortdurend: "Heilig, heilig, heilig", zoals wij dit lezen in Openbaring 4 vers 8: Daarnaast zijn er de cherubim of cherubs, die wij beschreven vinden in Ezechiël 1 vers 4 tot en met 8: zij bevinden zich bij de troon van God, evenals de serafim, die zes vleugels hebben en de cherabim hebben slechts vier vleugels. De cherubs zijn van een andere orde en zij worden zo genoemd in Ezechiël 10. De naam is moeilijk uit het Hebreeuws te vertalen, maar het heeft verwantschap met een woord, dat "voorbidder betekent of huldiger of vereerder". Deze cherubim zijn dus degenen, die God huldigen en Hem ook voortdurend aanbidden en vereren in zijn tempel. Als Salomo de tempel moet maken, dan is de wand van het heilige der heiligen versiert met cherubim, als vereerders en huldigers van God. Ook in de tabernakel waren zij geweven in het voorhangsel en ook in het onderste tentdoek. zij zijn als het ware de bewoners, die in Gods tegenwoordigheid zijn en Hem dag en nacht vereren en hulde geven. Ook op het verzoendeksel van de ark, die een beeld is van Gods troon, die Israël moet maken, bevinden zich twee cherubs, die met hun aangezicht naar elkaar toe God de eer geven. De bewoners van de troon van God zijn dus de zeven troonengelen of aartsengelen, de serafs en de cherubs. Maar boven deze allen aan de rechterhand van God en in Zijn troon is het Lam als onze vertegenwoordiger en voorloper; als de Eersteling van het nieuwe mensengeslacht, het is Jezus Christus, die nu niet als de eeuwige zoon van God, maar als het geslachte Lam,

gezeten is aan de rechterhand Gods, Die leeft boven de hemelen verheven. In Openbaringen 5 vers 6: vinden wij: "En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden der oudsten, een Lam staan, als geslacht, met zeven horens en zeven ogen: dit zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden over de gehele aarde". In Hebrëen 8 vers 1 lezen wij, hoe Jezus verhoogd is in de troon van God. De hoofdzaak van ons onderwerp is, dat wij zulk een Hogepriester hebben, die gezeten is ter rechterzijde van de troon der Majesteit in de hemelen". Daar vertegenwoordigt Hij hen, die in Christus zijn en zet daar het grote werk voort van onze heiligmaking en volmaakte verlossing, die komen zat, als wij ook daar zullen zijn. Aan de hand van de symbolische schets, zien wij, hoe de troon op de berg Sion is in het uiterste noorden. Tegen deze berg is het hemelse Jeruzalem opgebouwd, de grote stad van God. Dat vermeldt Psalm 48 vers 2 tot 4: "Groot is de Here en hoog te loven in de stad van onze God zijn heilige berg. Schoon door Zijn verhevenheid, een vreugde voor de ganse aarde is de berg Sion, ver in het noorden, de stad van de grote Koning. God doet in haar paleizen zich kennen als een burcht". Dit hemels Jeruzalem vinden wij ook beschreven in Psalm 87 en waar vermeld staat, dat het bestemd is voor de kinderen Gods in Jezus Christus. Vers 1 zegt: "Zijn stichting ligt op heilige bergen". In de eerste plaats geldt dit als beeld van het aardse Jeruzalem, maar de achtergrond daarvan is het hemelse Jeruzalem, omdat er staat in vers 3: "Heerlijke dingen zijn van u te zeggen, o gij stad Gods"! En vooral in vers 5: "Ja, van Sion wordt gezegd: Ieder van hen is in haar geboren, Hij, de Allerhoogste bevestigd haar". Ieder van Gods kinderen is in haar geboren en het Nieuwe Testament zegt inderdaad, dat het hemelse Jeruzalem onze moeder is (Gal 4 vers 26). Wij zijn dus in haar geboren. Hoe kan dat? Wij zijn er immers nooit geweest? Toch is het zo, want wonderbaar heeft God ons doen wedergeboren worden in het lichaam van zijn Zoon. Toen waren wij nog niet eens geboren en zelfs onze ouders en grootouders niet en toch is het al gebeurd in het geloof. Wij zijn wedergeboren in het lichaam van Zijn Zoon, waarin God ons heeft doen sterven, maar ook heeft doen opstaan van uit de doden in nieuwheid des levens door zijn eeuwige Geest. Dit is tevens de bouwstof voor de eeuwige stad, want de bewoners van die stad zullen straks eerst de Bruid zijn, die later de vrouw des Lams wordt, en dan nog velen, die zalig worden. Bewoners en stad worden nauw met elkaar vereenzelvigd. De huizen van die stad zijn levende huizen en dat is ons nieuwe en verheerlijkte lichaam, de levende stenen. Nu zitten wij nog in een tent, die wij uit Adam en zijn nageslacht gekregen hebben, maar deze aardse tent wordt afgebroken en wij krijgen een gebouw van God in de hemelen. Hierna zuchten wij en haken wij, niet om ontkleed te worden, maar overkleed te worden met ons lichaam uit de hemel, en dat komt. Halleluja! Daarom zijn wij ook geboren uit het hemelse Jeruzalem. Waar kregen wij ons natuurlijke lichaam vandaan? Ons vergankelijk lichaam (tent) werd door God geweven in de schoot van onze aardse moeder; wij hebben dat daarna in stand moeten houden. Maar waar is dan onze hemelse tent? Het is een gebouw van God in de hemelen. Het is bijna niet te geloven en toch is het zo, want God zegt het, Die niet liegen kan. Is dat niet heerlijk? In 2 Corinthe 5 vers 1: zegt Hij: "Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis. Want hierom zuchten wij; wij haken er naar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden, als wij maar bekleed (in Christus zijn) en niet naakt zullen bevonden worden. Want wij, die nog in een tent wonen (dit aardse lichaam) , zuchten bezwaard, omdat wij niet ontkleed (dat gebeurt als wij ontslapen), doch overkleed willen worden (als Jezus komt), opdat het sterfelijke door het leven worde verslonden. God is het, die ons juist daartoe bereid heeft en die ons de Geest tot onderpand gegeven heeft". Nu kan de vraag gesteld worden: Het opstandingslichaam komt toch uit het oude lichaam voort? Ook dat is waar, want God heeft dit bereid. Wij kunnen met ons verstand niet alles beredeneren, en laten wij het daarom eenvoudig met ons hart geloven en God er voor danken. Zomin wij er met ons aardse verstand bij kunnen, hoe ons aardse lichaam gemaakt werd in de moederschoot (waar de doktoren wel films van opnemen, maar dat toch nog een mysterie is), zomin kunnen wij bevatten, hoe dit lichaam veranderd zal worden in een verheerlijkt lichaam. Wij zien de berg, waarop de hemelse stad ligt met zijn twaalf poorten, waarvan drie naar het oosten, drie naar het westen, drie naar het zuiden en drie naar het noorden uitzien.

De stad ligt vierkant tegen de berg opgebouwd, want haar breedte, lengte en hoogte is gelijk. Het is een wonderbare lichtstad, die geen licht van de zon en de maan nodig heeft, maar God Zelf en het Lam is haar licht. een eeuwig licht, dat nu voor ons natuurlijk ook nog een ontoegankelijk licht is, maar voor de geestelijke mens niet. In de Geest schouwen wij heerlijke dingen, die Paulus, toen hij opgetrokken werd in de derde hemel, daar ook gezien heeft, die het geen sterfelijk mens geoorloofd is om uit te spreken. Dit heeft God voor de zijnen bereid en dat is wonderbaar. Dit nieuwe Jeruzalem vinden wij ook duidelijk beschreven in de laatste hoofdstukken van het boek Openbaringen. De derde hemel komt overeen met het Heilige der Heiligen uit de tabernakel, waar de ark Gods stond, de troon Gods, want deze tabernakel was een afschaduwing van de hemelse dingen. De hemelen die onder de derde hemel liggen, het universum, komen overeen met het heilige en onze aarde met de voorhof. Wij weten, hoe de hogepriester, als hij op de grote verzoendag het lam genomen en geslacht had, eerst voor zichzelf en voor zijn huis verzoening moest doen, omdat ook Aäron en zijn huis zondig waren. Dan moest hij met het bloed de voorhof door, ging het heilige binnen en daarna het heilige der Heiligen, waar hij zevenmaal het bloed moest besprengen op het verzoendeksel, dat het beeld van de troon van God was, om zo verzoening te doen. wat lezen wij nu van onze grote Hogepriester? Aäron was slechts een afschaduwing van Hem, die komen zou, Jezus Christus is met zijn eigen bloed, niet voor Zichzelf, maar wel voor Zijn huis, de gemeente, ingegaan in het Heilige der Heiligen. Dit lezen wij in Hebrëeën 9 vers 11 en 12: "Maar Christus, opgetreden als Hogepriester der goederen, die gekomen zijn, is door groten en meer volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met Zijn eigen bloed, eens voor altijd binnen gegaan in het Heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verlossing verwierf". ziet u, dat het de meerdere en grotere tabernakel is, waar de schepping een afbeelding van is. Zoals de Hogepriester eerst de voorhof (deze aarde) moest verlaten, om dan het heilige helemaal door te gaan en dan te komen in het Heilige der Heiligen. Dat lezen wij in Hebrëeën 4 vers 14: "Daar wij nu een grote Hogepriester hebben, die de hemelen is door gegaan, Jezus, de Zoon van God". Hij is de hemelen door gegaan, zoals de hogepriester door de tabernakel ging. Het merkwaardige is, dat de tabernakel een tent was, die uit tentkleden bestond en heeft u weleens in de schrift gelezen, dat God de hemel heeft uitgebreid als een tent? Het is als een tentkleed, dat Hij kan oprollen en wegrotten. wat hebben wij een machtig God. Hij rolt het op als een tentkleed, dat hele universum. Deze machtige God wil onze Vader zijn op zulk een wijze, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen heeft over gegeven. Daartoe zond Hij vanuit Zijn troon Zijn eeuwige zoon, Die altijd bij Hem was geweest, om op deze aarde mens te worden en om daar het kruis te planten, en om met Zijn bloed verzoening te doen. En met dat bloed is Hij heengegaan terug naar de troon, waar Hij het heeft ingedragen voor ons. wat hebben wij een heerlijke God en een heerlijk Lam, dat voor ons werd geslacht. Als wij nu de berg Sion zien, waartegen het hemels Jeruzalem opgebouwd is, dan zien wij ook de sfeer daar omheen. Deze sfeer wordt in de Schrift genoemd: Gods Hof, het waarachtige Eden. Hier spreek Ezechiël 28 vers 13 van. Dit was niet de hof van Eden, waar Adam was, want die was hier op aarde; maar dit is Gods hof, het Eden van omhoog. wij zingen er immers ook van, dat wij naar het Eden omhoog gaan. Dit schriftgedeelte van Ezechiël 28 vermeld, dat satan oorspronkelijk een cherub was. In de Bijbel vinden wij niet veel geschreven over Gods hof, maar ik kan u alleen zeggen, dat het iets is van een onbeschrijfelijke schoonheid, zuiverheid en heerlijkheid, zoals geen aards wezen ooit gezien heeft. De schoonste dingen zijn hier te zien en als wij de visioenen, die bepaalde kinderen Gods gehad hebben, mogen geloven, dan zijn daar de heerlijkste berglandschappen, de schoonste levende bomen en planten. Deze oorden zijn zo mooi, dat geen mens dit bevatten kan. wij zullen later zien, dat alles, wat God op aarde geeft, een afschaduwing is van deze hemelse dingen. Als voorbeeld noemen wij, dat straks hier op aarde het vrederijk zal komen en Jezus Christus Koning zal zijn over de hele aarde. Als Hij wedergekomen zal zijn met Zijn gemeente, dan zal Hij na gericht te hebben gehouden over de volken, ook de Vredesconing zijn op de troon van David. Dan zullen door het ingrijpen van de Almachtige God en zijn Christus, de zeven bergen, waarop Jeruzalem nu gebouwd ligt, gemaakt worden tot een

hoogvlakte, waarop de tempel uit Ezechiël, de wonderbare volkeren tempel, verrijzen zal. In het hart van die tempel bevindt zich het Heilige der Heiligen, maar daarin zal niet meer de ark des verbonds zijn, want daar zal niet meer aan gedacht worden. Maar daar zal de troon staan, waar Christus in al zijn Majesteit en glorie van tijd tot tijd zal zitten en recht spreken. En van onder die troon uit vloeien de levende tempelbeken, een naar het westen naar de Middellandse zee en de andere naar de Dode zee; dan zal de hele woestijn van Juda tot een paradijs worden. Dat wordt dan een zuivere afbeelding van het hemelse. De hoogvlakte waar de tempel en de troon verrijzen zal, komt dan overeen met de ware, de hemelse berg Sion. En op die vlakte zal Israël het aardse Jeruzalem bouwen. In de profetieën staat beschreven, dat het daar omheen zullen worden tuinsteden, gelijk verdeeld onder de twaalf stammen, voor ieder een even groot gedeelte. Dit is een beeld van het hemels Jeruzalem, waar God zijn volk heeft. Wij lezen daar ook, dat al de woestijnen, die nu om Israël heen liggen, dan gaan bloeien als een roos. Het wordt een prachtig paradijs, een nieuwe aardse hof van Eden. En midden in die hof staat de troon in de tempel in de Heilige stad. De gemeente woont in het nieuwe Jeruzalem en tijdens het duizendjarige rijk woont Israël om het aardse Jeruzalem. Buiten de nieuwe hof van Eden op de aarde wonen de volkeren, die deze wereld nog zullen bewonen, zoals buiten de hof van God het geweldige universum ligt. Het is meer een beeld van het hemelse. Groot is God! Wij gaan de dingen verstaan vanuit de aardse afschaduwing, die ons gegeven is. Een bepaald plaatsje in die hemelse hof van Eden is het paradijs, waar de zielen van de ontslapen rechtvaardigen zijn: daar harmonieert alles op een wonderbare wijze, en is alles in diepe vrede. Benijdt u hen nu niet en treurt u nog om de gelovigen, die weggaan? Daar moeten wij niet om treuren, maar liever treuren om onszelf, die nog hier achter moeten blijven. Jezus sprak tot de moordenaar: "Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn", en daar is zijn ziel nu nog. voor Christus opstanding waren de zielen in het dodenrijk, maar Hij heeft nu de gevangenis gevangen genomen en de gevangenen meegenomen naar de hemel. De zielen van deze rechtvaardigen zijn nu bij Jezus.

Paulus zegt in Phil 1; vers 23: "Ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want het is verreweg het beste". Dit is nog niet het uiteindelijke volmaakte, dat nog komen moet, want wij wachten daar op het ogenblik. dat de gemeente voltallig is; en dat Jezus Christus op een teken van de Vader nederdalen zal met deze zielen der rechtvaardigen, en terwijl Jezus in de luchtlagen blijft, ontvangen zij hun opstandingslichaam en de levend overgeblevenen worden in een punt des tijds veranderd en allen tezamen gaan dan met Christus in het Vaderhuis met de vele woningen. Wat zal dat een heerlijkheid zijn en zouden wij daar niet naar verlangen? Daar is zo'n onbeschrijfelijke schoonheid en heerlijkheid, daar is de grootste vreugde en daar worden eeuwige jubelzangen gezongen, wat wij ons nog niet kunnen voorstellen. Nu dalen wij verder af in het zogenaamde universum of heelal, wat in de schrift de tweede hemel genoemd wordt. Hier bevinden zich de geweldige melkwegstelsels met miljarden zonnestelsels. Zijn deze nu allemaal bewoond? De wereld werd laatst in opschudding gebracht door een Russisch bericht, dat zij bepaalde radiogolven hadden ontvangen en men dacht, dat dit was van intelligente wezens ergens ver uit het universum. Men kan zich ook vergist hebben, want het kan ook een ritme van een bepaalde sterrengroep zijn. Anderen houden zich er mee bezig of het ook mogelijk is, dat andere planeten bewoond zijn. Dit is de wetenschap, die van onderaf werkt. Maar als zij de Bijbel zouden kennen en geloven, zouden zij wel wat verder komen, want deze zegt er ons wel iets over, al is dit niet zoveel, maar toch wel genoeg, dat wij er ons over kunnen verbazen; daarom is nodig, dat wij dit weten. Laten wij nu eerst Collossenzen 1 vers 15 tot en met 17 lezen: "Hij (Jezus Christus) is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborenen der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is voor alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem". Hier wordt ons gesproken over tronen, heerschappijen, overheden en machten, niet alleen de zichtbare hier op aarde, maar ook over de voor ons onzichtbare in de hemelen. Persoonlijk ben ik er van overtuigd, dat deze sterrenwerelden, als ik het zo mag noemen, deze geweldige melkwegstelsels door bepaalde wezens bewoond worden en dat daar tronen, heerschappijen, krachten en machten zijn, die

veel groter zijn dan de nietige aardse. Paulus zegt door de Heilige Geest in Efeze 3 vers 14 en 15; "Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wien alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt". Op de aarde zijn vele geslachten, maar ook in de hemelen, alleen, wij moeten niet veronderstellen, dat daar nu ook ergens "mensen" zitten. De schrift zegt ons duidelijk in Psalm 115 vers 15 en 16: "Gezegend zijt gij door de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft. De hemel is de hemel van de Here, maar de aarde heeft Hij de mensen kinderen gegeven". De aarde is de woonplaats voor de mensenkinderen. Hoe heeft God dat gedaan? Hij heeft de aarde bewoonbaar gemaakt, daar deze onbewoonbaar was geworden. Duisternis was op de afgrond (oude vertaling) en er was geen licht van de zon, die niet door de watermassa's heen kwam. Maar God heeft deze aarde tot een woonplaats gemaakt. Voor wie? Voor zijn bewoners. Wij bouwen huizen om te bewonen en toen God de aarde schiep en die bewoonbaar maakte, was deze aarde bestemd als een huis, als een woonplaats voor de mensenkinderen. Hoe noemt God nu die bewoner? Hij noemt hem Adam en dit betekent letterlijk "rode aarde". In het Hebreeuws is aarde en mens bijna hetzelfde woord; de aarde als woonplaats en de mens als bewoner hebben bijna dezelfde naam en daarom staat er ook, dat God de aarde gaf als woonplaats voor de mensenkinderen. Daarom zullen de pogingen om op Mars of Venus te komen, om nieuwe woonplaatsen te vinden, mislukken. Wel komt er een nieuwe mens, en die komt veel verder, want deze komt in de troon, maar dan moet hij wedergeboren zijn. Wij vinden ook in de schrift, dat God de lichten in het universum sterren noemt. Al deze lichten zijn woonplaatsen van de engelen-geslachten, die er velen zijn, misschien wel miljarden; God alleen weet het. Deze sterren heeft Hij als woningen gemaakt voor deze geestes wezens en daarom hebben zij ook een heel ander lichaam, een lichtlichaam, terwijl wij een lichaam hebben van de aardse stof, de aarde materie. Cherubim en Serafim zijn van bijzondere hoge orden, die bij Gods troon wonen. De Cherubim verkeren ook in Eden, Gods hof; maar er zijn vele andere soorten van engelengeslachten in de hemelen, die wij niet kennen. Dat zal ons later wel geopenbaard worden, maar zij staan onder de tronen en hebben dus ook nog vorsten over zich, zoals wij aardse mensen koningen over ons hebben. Het zijn tronen, overheden, heerschappijen, machten en krachten in de hemelse gewesten, wat wij vermeld vinden in Efeze 1 vers 20 en 21, Efeze 3 vers 10, Efeze 6 vers 12 en in 1 Corinthe 8 vers 5 en 6: In Efeze 1 vers 20 en 21 lezen wij: "Die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, (letterlijk staat er: in het hemelse ruim) boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en allen naam, die genoemd wordt". Boven al deze overheden, tronen, heerschappijen en machten heeft God Christus gesteld, want Hij is niet alleen der mensen Heer, maar Hij is ook der engelen Heer. Er zijn goede en kwade engelen. Een van deze tronen, van deze heerschappijen is van satan met zijn demonen en hij heeft zijn troon hoofdzakelijk hier op de aarde. Hoe ver dit strekt, zegt de schrift ons niet, maar de aarde behoort daar allereerst bij en misschien ook nog ons zonnestelsel en wie weet, hoe ver dit nog gaat. God alleen weet het. Dit vinden wij in Efeze 6 vanaf vers 11: "Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen stand houden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees (dat zijn wij mensen die van bloed en vlees zijn), maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereld beheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten (geestelijke boosheden (oude vertaling) in de hemelse gewesten. Het zijn gewesten. De aardse rijken delen hun gebied ook in gewesten in, en dan spreken wij over provincies. Ook in het boek Ester vinden wij, hoe dat rijk in 127 gewesten was ingedeeld. Dit zijn allemaal afbeeldingen van het hemelse, want er bestaat hier niets, of het bestaat al lang bij God. God heeft Zijn eeuwige rijk ook verdeeld in hemelse gewesten. Het zijn de geweldige spiraalniveaus. die wij aanschouwen, waar tronen, heerschappijen, machten en overheden zijn. Toen de Perzische koning Ahasveros een feestmaal hield, kwamen daar al de vorsten van die 127 gewesten bij hem; en zo, lezen wij, dat van tijd tot tijd de vorsten der hemelse gewesten voor de troon van God komen. Dan wordt er een goden vergadering gehouden, want deze tronen, vorsten in de hemelse gewesten worden goden genoemd. In Job 1 vers 6 staat geschreven, dat de satan er ook een keer bij was. Paulus spreekt er van in 1 Corinthe 8 vers 4b tot en met 6, waar hij zegt: "God is dan één. Want al zijn er dan ook zogenaamde

goden, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde en werkelijk zijn er goden in menigte en heren in menigte voor ons nochtans is er maar een God, de Vader, uit wie alle dingen zijn en tot wien wij zijn, en een Here Jezus Christus, door wien alle dingen zijn en wij door Hem". Hier zien we de tronen, heerschappijen, machten en overheden in de hemelse gewesten. Het zijn goden maar zij zijn van een heel andere scheppingsorde dan de mens. Zien wij nu hoeveel er in deze schepping is, waar wij ons nog niet van bewust waren? En wat moet daar nu mee gebeuren? Het antwoord vinden wij in Efeze 1 vers 9 en 10: "Door ons het geheimenis van Zijn wil te doen kennen in overeenstemming met het welbehagen, dat Hij Zich in Hem (in Christus) had voorgenomen, om ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder een hoofd, dat is Christus, samen te vatten". Daartoe moet mede de gemeente dienen. wat moet er nog meer gebeuren? Dat zegt Paulus in Phil 2 vers 9 tot en met 11: "Daarom heeft God Hem (Jezus Christus) ook uitermate verhoogd (Hij is nu boven alles verheven) en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zal belijden, ", Alles Jezus Christus is de Here, tot eer van God, den Vader, moet dus aan Jezus Christus onderworpen worden, opdat Hij alles in allen zal worden. Is het niet wonderbaar? wat er dan verder moet gebeuren? Dat vinden wij in Collossenzen 1 vers 19 en 20 : " want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem (Jezus Christus) woning te maken, en door Hem vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is". Alle dingen moeten dus ook verzoend worden, wat wel iets anders is als de voorstelling, die wij er meestal van hebben. Alles moet onderworpen worden aan die ene heerschappij. Prijst God. Alles moet zich buigen, en daartoe wordt de gemeente mede gebruikt, zoals wij dit lezen in Efeze 3 vers 9 tot en met 11, waar Paulus eerst zegt, dat hij aan de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus moest verkondigen: En in het licht te stellen wat de bediening van het geheimenis (van het evangelie) inhoudt, dat van eeuwen her verborgen is gebleven in God, den Schepper van alle dingen, opdat thans door middel van de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veel kleurige wijsheid Gods bekend zou worden, naar het eeuwige voornemen, dat Hij in Christus Jezus, onze Here, heeft uitgevoerd". wat God in Christus Jezus heeft uitgevoerd en geopenbaard, wordt tentoongesteld in de gemeente, namelijk, dat wij van diep gevallen en zondige mensen, door Gods genade, en zijn liefde en wijsheid in Christus weer met Hem verzoent worden, doordat wij opnieuw geboren worden uit de eeuwige Geest van God, en zo tot een zoon van God worden gemaakt, in wie het heerlijke leven van de zonen Gods openbaar gaat Komen Dit is de gemeente, het tentoonstellingsprodukt Gods, door wie al deze tronen en heerschappijen geleerd en onderwezen worden. Is dat niet wonderbaar? Dit is niet iets uit onszelf, maar dit is het werk Gods in Christus Jezus aan en in ons. Daarom lezen wij ook in 1 Corinthe 15 vers 24 tot en met 28: "En daarna het einde (dit is na het duizendjarige rijk, als Hij het laatste gericht zal houden), wanneer Hij het Koningschap aan God den Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappijen, alle macht en kracht onttroond zal hebben. want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die onttroond wordt, is de dood". Hij moet dus als Koning heersen, en straks ook met Zijn gemeente, totdat al deze machten zich voor Hem hebben gebogen en Christus alles in allen zal zijn en alle tong zal belijden, dat Hij Heer is. Dit is een geweldig plan van God! En wat zijn wij dan nietige aardwormen die de geringen zijn uit het stof geschapen en geroepen uit de voetbank Zijner voeten! Maar dit is nu juist de heerlijkheid Gods en de wijsheid Gods, dat Hij met hetgeen niets is alles zal beschamen dat iets is, en met het dwaze het wijze van de wereld zal ;e niet doen op deze aarde, maar ook in de hemelse gewesten. Van uit het stof van de voetbank Zijner voeten roept Hij juist zo iets heerlijk, de kinderen Gods, de verlost des Heren, de duur gekochten door Zijn bloed, die Hij gemaakt heeft tot koningen en priesters, die erfgenamen van God zullen zijn en medeërfgenamen van Jezus Christus en ook met Hem zullen heersen in alle eeuwigheid der eeuwigheden! Door middel van deze gemeente, de vergadering van de kinderen Gods, de Nieuw-Testamentische gelovigen, zullen deze engelenmachten, vorsten tronen en heerschappijen onderwezen worden. Is dat niet geweldig? Zo zullen de boze machten, satan

en zijn demonen, tenslotte zich ook voor Jezus moeten buigen en hun tong zal ook moeten belijden, dat Jezus Heer is. En zo zal Hij de satan onder onze voeten verpletteren, en satan met zijn demonen in de poel des vuurs werpen en voor eeuwig vernietigen. Maar er zijn ook andere heerschappijen, overheden en machten, die geleerd moeten worden en in genade en liefde van God onderwezen moeten worden in de gemeente, opdat daardoor heel de schepping God zal aanbidden en leren kennen, wie Hij werkelijk is. Dat zal de heerlijkheid worden en dan zal God alles in allen zijn, zoals ook dit schriftgedeelte eindigt in vers 28: "Opdat God alles in allen zal wezen".

Amen.

